

MAGYAROK.*)

(A töltés mögött a dombon
valaki kapál.
Robog a vonat, rohan az expressz
az ember csak kapál.
S az állomás kicsiny
se gyors, se más soha meg nem áll
s az ember csak kapál . . .)

Testvér, fáj, hogy nem állíthatjuk meg a gépet?
Fáj, hogy nem lehetsz az úr, ki hálókocsiban alszik
és testvérei a többiek?
Testvér, mondd, mit tegyünk?
Ássunk? Vessünk?
Vagy egyszer, egy éjjel töltést temessünk?
Szakítsuk ketté a pályát, hogy lezuhanjanak?
Hiába, a mi vetésünk törik össze,
és új rabszolgahad, új töltést emel s a mi vérünk pirosra
festi oldalát . . .
Vagy kérjük az Istent, tegyen csodát
s lehessünk, gőz, szén, parázs, mozdony és kocsi
s mondhassuk büszkén: az erejük mi vagyunk
s egyszer a nyílt pályán
robbantsuk szét a kazánt?! . . .
Vagy álljunk össze, százezer erős
s a magunk testéből építsünk falanxot
hogy akadt a népben még annyi hős,
ki meglopva izmát, lelkét Isteneknek
mártírhálállal állt a jövőndő elé
s míg rajtuk átgázolt a kerék
utat nyitott a többinek, hogy föllépjen:
a végtelen felé!

Így lesz.
Mi kalmárok, kufárok nem vagyunk,
se töltést hasító titkos gyilkosok
s ha fölszállni akarunk expresszekre is:
magunk dús vére a keserű adó . . .

(Kassa.)

ARADY ZSOLT.

*) A fiatal budapesti költő az alábbi verseket Kassán írta, ahol a csehek több hónapon keresztül börtönben tartották.